

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Et Secvndo. de iis Qvae Fivnt In medio tranformationis modi descendentis.
Paraphrasis XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

ET SECUNDO

DE IIS QUÆ FIUNT IN MEDIO
TRANSFORMATIONIS MODI DESCENDENTIS.

PARAPHRASIS VNDECIMA.

Quis hominum scit quæ sunt hominis, nisi a spiritus hominis, qui in ipso est. ac si diceret, donum sapientiæ in suo summo tam excessiue spiritum tuum illustrabat, & amoris actionibus extra statum suum dimouebat; vt quodammodò tui iuris non esses, & ea, quæ spiritus tui erant, ignorares: iam verò in media regione, conformiter ad spiritum, qui in te est, suauitatem spiritus diuini experieris, pro vt in sequentibus dicitur.

- I. *Propria operatio quamdiu in medio Transformationis descendenti versatur, est secessus mystici viuacitas.*
- II. *Proprius spiritus à captiuitate diuina absoluitur.*
- III. *Lumine Transformationis temperato, viuacitas proprii spiritus redit & clara visionis similitudinem in se exprimit.*
- IV. *Quantò magis ad mediam regionem descendit; tantò altius regionem spiritus diuini supra se habet.*
- V. *Adæquatis operationibus intellectus & voluntatis, vsque ad inferiorem regionem descendit.*

ARTICVLVS PRIMVS.

Propria operatio quamdiu in medio Transformationis descendenti versatur, est secessus mystici viuacitas.

Viderunt b sub pedibus Dei Israel, quasi opus lapidis saphirini, & quasi calum, cum serenū est. ac si diceret, o pia anima, sicut mediæ huius regio-

nis situs, à supremo alius est, ita quoq; aliam habitationem constituit. quemadmodum qui prius in alto erat, cum ad medium descenderit, ille quidem respectu inferiorum adhuc in summo, respectu superiorum autem, in infimo est: supremum enim infimi, infimum duntaxat est supremi. & ideò sub pedibus Dei Israel visio apparebat,

opus-

a 2 Cor. 2. b Exo. 24.

opusque illud pretiosum, & aspectu delectabile lapidis saphirini; qui lapis colore aureis punctis relucet, & operationes mysticæ Transformationis, tanquam stellas scintillantes producit: cum eo tamen, ut ordinarium lumen, & bene-afficientia sit ad instar cœli, cum serenum est, & oculis longè gratius, quam intensus sol lucidissimis radijs splendens lumen suum visui non contemperabat. hinc, & violentiam quandam patiebatur, dum in summo Transformationis versareretur, & amoris vehementia extra statum suum dimovebatur: iam verò sereno intellectuali cœlo, & suavi mentis excessu, toto eo tempore, quo in medio huius Transformationis degit, supereminentem illam charitatem Dei digerit, & inescat; semper plena realitate sese descensui conformando, & in secessu mystico, siue intimissima tranquillitate, admodum vicinè diuinam bonitatem penetrando, ita ut in omnibus existentibus, nil nisi prout in summo Bonò existunt; eiusque imagines, seu particulæ quædam sunt, intueatur: idque secundum optimum modum operandi in hac vita, per quem in actus exercitio scit, quæ à Deo donata sunt sibi; sicut Beati in cœlo simultanéè intelligunt se beatos esse. Prout magis articulatè in sequentibus dicemus;

a Sap. cap. 8.

Proprius spiritus à captiuitate diuina absoluitur.

ARTICVLVS SECVNDVS.

Intrans in domum meam; conuiescā cum a illa (sc. sapientia;) non enim habet amaritudinem conuersatio illius, nec tedium conuictus illius, sed letitiam, & gaudium. ac si diceret: ô pia anima, licet paulatim à forti illo tractu, ceu à diuina captiuitate absoluaris, & in spiritu proprio viuacitatem tibi magis proportionatam experiaris; non ideò tamen ab eminèti charitatis vitali vsu cessas, ita ut interruptio fruitionis diuinæ contingat; sed à supersplendenti lumine recedens, in domum spiritus tui intras, ibique habitas cum sapida illa in Deo bene-afficientia. quæ cum totam tuam capacitatem, seu velle, & posse impleat, non habet amaritudinem conuersatio illius, nec tedium conuictus illius; sed huic regioni, & situi mentali conformem, & plenam lætitiā, ac gaudium in adæquato actu intellectus, & voluntatis; ceu in æquilibrio, & linea recta, quo ita libero, ac soluto animo iungaris ei, qui lumen suæ supersplendentis Deitatis visui tuo contemperat.

Et per hæc quidem omnia, ut præambula; perfectè tamen disponentia, in exercitio actus transeundum erit, absque conamine tam altè transcendendo, sicut fiebat cum adhuc in summo spiritu diuini versareris: dein aspectus

h h

spi

spiritus ad eum qui intimè, & quasi in ipso capite tuo suavissimas Diuinitatis suæ influentias distribuit, conuertendus est. sic enim cum maxima lætitia, & gaudio spiritus, ad suaves mentis alienationes, & ecstasis vicinas abstractiones abduceris: ibidem amoris arcanas inactiones suscipiendo. Quam feliciter porro hæc fiant, ex sequentibus magis clarum fiet.

Lumine Transformationis temperato, viuacitas proprii spiritus redit, & clara visionis similitudinem in se exprimit.

ARTICVLVS TERTIVS.

Ecce a regnum Dei intra vos est. ac si diceret: ô pia anima, non est quod cogites, te continuò eminenter supra te Deum quærere debere, cum ipsum regnum Dei intra te sit; in eo, quod sicut Beatis in cælo, ipse Diuinitatis splendor (pro cuiusque dignitate) à Deo contemperatur, vt absque violentia, ac grato prorsus modo, illum suscipere valeat; ita quoque hoc loco tibi eueniet propter modificationem supersplendentis luminis transformantis, quod in suo summo ex forti eleuatione ad superiora attrahebat: iam verò benignè remittens, tibi in temetipsa, amabili modo, collucet; quo ita in te, & in omnibus quæ circumstant, & quoquo modo percipiuntur ita habites; vt tamen etiam perfectè quæ Dei sunt vi-

deas, maximèque diligas, nil distractionis aut incommodi patiens ab ijs, quæ Deo minora sunt, & vt primi Veri, Bonique imagines, ac particulæ existunt. his itaq; cum ob descensum ad mediam regionem, proprii spiritus viuacitas accedat, & à nimia illustratione diuina absoluat, sui que iuris magis magisque fiat; mitiori modo, & humanæ conditionis per quam accommoda exercitatione, vitæ beatæ similitudinem in se quodammodo circumfert. vt enim in cælo Beati sic Deo intendunt, eiusque gloria fruuntur, vt etiam simul aliud, & dicere & facere possint, temper principaliori beatitudine in semetipsis gaudium vitæ æternæ circumferentes, idq; simultanea notitia, quod in Deo beati sint: pari modo iam mysticus in omnibus quæ agit, & percipit, quæque Deo minora sunt, vt particulas, & vestigia diuinæ bonitatis intuetur, ac simultaneè vitale suum in Deo bene-affici cognoscit, & scit quæ à Deo donata sunt tibi; idq; non tam ex actuali expressione, per operationes intellectus & voluntatis; quam ex dono sapientiæ vitaliter afficiente, & ex abundantia superiorum virium, in inferiores vires, ac totum hominis compositum influente. est itaque eiusmodi supereminentis splendoris remissio, in mediâ hac Transformationis regione, & mentali situ, longè gratissima; ac viatori maximè proportionata; cum in ea, ceu in statu innocentiae, per inspirationem internam, & vitalem communionem, modo ange-

lico

lico cœlestium exemplaria in semetipso circumferat; ita vt fruitio vitæ æternæ, quæ nunc est, umbra & imago sit futuræ Beatitudinis.

Iam verò pro exercitio actus hæc omnia, quantumcunque cœlestia sint, vt præambulum, & imperfectum quid, seu quod per actus operationes longè perfectius, & substantijs separatis conformiores modos depurari, ac subtilizari debeat, accipienda, & deferenda sunt; dein oculus spiritus ex prædictis omnibus diuinis illustrationibus præclarior factus, ad diuinum Bonum, & Pulchrum dirigendus; vt sic spiritus in operationibus supremis, per verba mystica, ac mentis locutiones, totum id, quod felicitatis ex diuino consortio habet, renouet, foueat, ac scrutetur, vsque ad profunda Dei; prout amplius consequenter dicemus;

Quantò magis ad mediam regionem descendit; tantò altius regionem spiritus diuini supra se habet.

ARTICVLVS QVARTVS.

ERit a lux luna sicut lux solis. ac si diceret: ô pia anima, cum ea quæ in spiritu intimè abscondita sunt, profui intensione, vel remissione in viribus inferioribus, seu sanctis imaginibus semper reluceant, atque in ijs infimo modo quidem; attamen, vt fieri potest, conuenientissimo resultent: hinc est; quod regionem supremam spiritus di-

uini ab intensissimis splendoribus remittentem, iam velut summè suprastantem, maximèque eleuatam conspicias. idque semper eò ampliùs, quò in medio hoc mentali situ ad inferiora descenderis, cum eo tamen vt lux lunæ, tibi sicut lux solis, tamque integrè, & plena fruitione in lumine remisso, tuxque naturali dispositioni contemperato, vitæ æternæ delicijs affluas, quam in summo: & eo magis, quod scilicet oculus internus, non amoris violentia à statu suo dimotus, ipsam felicitatem mysticam, tanquam sibi connaturalem habeat, possideatque. sicut etiam oculus corporis multò iucundius lumine diei fruitur, si sol nubeculis vtcunque obrectus splendentes radios cohibeat. vndè sicut ad videndum aliquid non est necesse videre substantiam Solis; ita quoque ad perfectam, & absolutam pro Nunc instanti mysticam felicitatem, non amplius est necesse supersplendentibus illustrationibus indui, cum eorum loco, lux huic intensionis proportionata ad actus adæquatæ dilectionis, & intellectionis exercendos, integrè sufficiat; non obstante, quod indies animaduertat regionem spiritus diuini, in qua in summo versabatur, supra se persistere.

Interea pro exercitio actus non tantum regio spiritus diuini in alto remanens, & illustrationes ab intenso lumine remittentes; sed etiam quidquid internæ bene-afficientiæ habetur, vt præambulum, & imperfectum quid accipien-

Hb 2

dum

a Isai. cap. 11.

dum est, & oculus mitiori lumine perfusus, ad lumen, & bonum quod illuminat, & beat omnem hominem, extendendus, atque ab omnibus quæ sunt, & quæ non sunt depurandus est; quo ira ei, qui his omnibus præstat, adæquato actu intellectus, & dilectionis iungatur, cum eoque locutionis mentalis operationes iucundè admodum exerceat, & in earum renouatione circumuolutiones, diuiniq; amoris lusus perficiat; interea quod in media regione status Transformationis continuò descendit, vt consequenter dicemus.

Adequatis operationibus intellectus & voluntatis, vsque ad inferiorem regionem descendit.

ARTICVLVS QVINTVS.

Venit a hora, & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu & veritate. ac si diceret: ô pia anima, omnis operatio mystica, si secundum suam perfectionem consideretur, talis esse debet, vt adæquatè procedat, secundum intellectum quidem, vt sit remota, & superexaltata ab omni eo, quod vt inferius transcendendi potest; secundum voluntatem verò vt bonum proportionatum tam subtiliter amet, quam intelligit: hoc ipsum autem iam vel maximè fieri potest, & debet. vnde nunc est hora in proprio spiritu adorandi Deum, secundum illam veritatem amoris, quam realiter, ac verè in hac media, & magis magisque descenden-

te mentis regione, & situ reperit; absque conatu se erigendi ad sublimes illas, ac supersplendentes illustrationes, quæ in summo huius Transformationis contingebant: sed adæquato actu intellectus, & voluntatis, hoc quod in se verum est, ac realiter vitali communionem in Deo bene-afficit, ita possideat, vt plus non appetat, nec minus appetat, quam velit, nec plus intelligat, quàm actu diligat, nec plus diligat, quam actu intelligat. atq; hoc est vera, reali, ac integra adoratione Deum Patrem (supra omnia præstantè) in spiritu, eiusq; infima regione, mentalivè situ reuereri; vera amoris consecutione Deum adorare, ac potentijs intellectus, & voluntatis adæquatè actuatis, in illum piè transformari; cum ineffabili omnium, prout sunt in prima veritate, reluctance: qua mediante etiam fit, vt cuncta quæ in inferioribus videt, ac secundum spiritum, animam, & corpus attingit, sint bona valde, & diuinæ, & supereminens bonitatis, veritatisque imagines, ac particula.

Vt autem hæc ritè fiant, pro actus exercitio mentales regiones, situsvè, ac insuper ipsum suum vitale habere, ac præambulum vt imperfectio; attamen vt conformis dispositio ad intimius operandum, accipienda sunt, ac deserenda; pro principio autem operationis subtilis cogitatio de summo Bono, & Pulchro assumenda est, ad eliciendam maximè spiritualem similitudinem, seu speciem; quam fecunditas intellectus
videt.

a Ioan. cap. 4.

videndo illustrat, illustrando perficit: interea amatiuam vim tam subtiliter alliciens, vt videndo Pulchrum ita subtiliter à consortio diuinæ naturæ afficiatur, vt quodammodo operationes substantiæ separatae attingat, & adæquatè, id est, tam spiritualiter diligat, sicut intelligit; toto hominis composito in

pace silentique gaudio, sibi proportionatis modis confluyente; idque tamdiu, quoadusque constanter animaduertat, sese ob continuum descensum ad infimam regionem deuenire: quo facto, ad ea, quæ sequenti paraphrasi dicuntur, transeundum erit.

ET TERTIO

DE IIS QUÆ FIUNT IN INFIMO TRANSFORMATIONIS MODI DESCENDENTIS.

PARAPHRASIS DVODECIMA.

Gratia Dei diffusa a est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum, qui datus est nobis. ac si diceret, sicut in summo spiritus proprius ad altiora se non admittebatur, ita & in spiritu proprio, inferioris hominis machina tanquam ab eminentiori se, substare cogebatur. descensu ergò Transformationis declinante, spiritus proprius non amplius in media; sed infima regione viuere, & degere habet: ita vt ipsa quoque hominis inferioris circumferentia, proportionatis sibi modis, & actionibus spiritualibus diuinis coniungatur, percipiatque, quam intimè gratia Dei diffusa sit in cordibus nostris per spiritum sanctum, qui datus est nobis: pro vt in sequentibus dicendum est. &

- I. *Propria operatio quamdiu in infimo Transformationis descendens versatur, est silentij mystici quietæ fruitio.*
- II. *Obumbratio diuina fruitionis in homine inferiori viuacissima quiete possidetur.*
- III. *Plena fruitione continuo descendit, quousque, sicut spiritum diuinum, ita & spiritum proprium supra se in alto videat.*
- IV. *Remittente lumine Transformationis, descensus in profundo habitationem constituit.*

a Rom. 5.